

16.7.58, יום ד'

בבוקר בא אצלי שילוח. דורש נסיעה חדי לארה"ב. אמרתי לו נחכה לבואו של אבן, נחכנס מחר ונטיל על אבן לרכז מאמציו בהשגת נשק בארה"ב, ואם יהיה צורך יסע גם חדי. שילוח מציע לדורש מארה"ב קשר מחמיר עם חממח.

- חזמנתי אמש את זילכר. שוחחנו ארוכות על המצב במח"מ ועל אופיו של די-גול. כשהבעתי השתוממותי למח צרפת לא שלחה כוח ללבנון יחד עם אמריקה אמר לי כי לבנון לא מנחה לצרפת אלא לארה"ב ולאנגליה. כי שמעון עוין צרפת וגם שרל מליק, וגם אינו יודע צרפתיה. די-גול הוא איש בודד, אינו אומר לאיש מהו חושב, אין לו ידידים, מודיע רק מסקנה. חרתיק את מלרו, מיניסטר למכונגנדה, כי לא אמר אף מעט למלרו מה הוא זופט לעשות, למלרו היה צריך על מי רוח הקודש ~~הוא~~ להסביר לעוזנים מהי דעה די-גול, וכאובן שנכשל.

חושש לירידת הטוציאליסטים בבחירות הבאות. הודת לי שיש נטיה בונופרטיסטית בעם הצרפתי. אבל חוסיף כי יש נטיה כזו בכל מאוז. בורגס מונורי שייך לסולוז וסט יש "בוס" אחד, מו"ל של עתון שהוא נוחן פקודות לצירי הפרלמנט במחוזו. מי שאינו נשמע לו - לא יבחר.

- ראיחי את פרץ במשרד כשהוא מרוכא. שאלתי לסיבת. אמר לי שהוא חושב על התפטרות כי משמיצים אותו חברים. אמרתי לו שלא יתחשב עם המשמיצים ואעשה הכל להפסיק חרכילות והחדלפות לעוזנים מצד חברים. דרשתי ממנו לנסוע לאיטליה ולצרפת בעניין נשק.

- בשש עשרה נחאספו חברינו. סיפרתי להם על דרישת אנגליה. רוב החברים הסכימו לדרישה (נפתלי, אשכול, גולדה ועוד). זיאמה הציע לפנות לארה"ב אם היא מחייבת הדבר. בלבי היו ספקות קשים אם יש למלא רצון אנגליה. פציאות צבא אנגלי בירדן אינה לסוכתנו. אבל עצת זיאמה נראתה לי. החלפתי לחזמין את לוסון לערב, ודחיתי ישיבת הממשלה טנקראה, לשש - למחר לעשר. אבל חזמנתי אלי את רוזן, אנשי מט"מ ואח"ע.

תחילה באו רוזן וברזילי. שניהם כבר ידעו על הפניה הבריטית. אמרתי להם שדחיתי הישיבה למחר לטען יוכלו החברים להתייעץ. ברזילי אין צורך להתייעץ - הוא מתנגד. בינתיים הגיעו כנסוב, כרמל ובר יהודה. תזרתי על סיפור המעשה. שאלו אותי לדעתי. אסרתי להם שרק אם אמריקה תעמוד אחרי דרישה זו וירדן תבקש זאת - אחייב הדבר. לא נמשעת מצדם כל התנגדות, אך אין זאת אומרת כמובן שהם מסכימים, וגם אם יסכימו בלבם נוח להם להצביע נגד בידעם כי יש רוב בעד.

- בבוקר נחקיימה ישיבת ועדה חו"ב על המצב. סקרתי את המאורעות ותכנית פעולה לציווד ולרכישת עזרה הסדינות הבלתי ערביות באזור. יזהר הררי שאל מה יהיה אם אמריקה תפנה אלינו שהיא רוצה לשלוח צבא לירדן דרך ישראל. שאלתיו לדעתו בענין זה - אמר עלינו לדרוש הביעה מירדן. אחרים לא התווכחו על הדבר. אחדים הציעו פלישה לירדן, ודווקא לנדוי מחירות הציע לעשות זאת רק במקרה שנאצר ישחלט על ירדן. הודעתי שאני מסכים לדעתו, אם באותו זמן יהיה בידיו די נשק ורוסיה לא תלחם לנאצר. בדרך כלל היה דיון די רציני. כמה שונים אנשים אלה כשיושבים בועדה חו"ב - ואז דנים ברצינות ובאחריות, משיבתם בכנסת או באספות פומביות....

בשמונה וחצי בערב הגיע לוטון לבית גולדה וסיפרתי לו על בקורה של ברברה סלט ודרישה אנגליה וחברתי לו מדוע לא רוצה ישראל להיות גורם וצד בהתייכות ובמלחמות שבין הערבים, אם כי אין אנו מעוניינים בחשלתות נאצר, ואנו רוצים לדעת אם אמריקה עומדת מאחורי רצון אנגליה לשלוח צבא לירדן וחובעה מאתנו לתת מעבר. מעבר זה יזיק לנו בעיני דעת הקהל בעולם (גם באנגליה) ועלול לעורר תגובה מסוכנת של רוסיה. ולכן רק אם אמריקה תדרוש זאת ותהיה אחראית לכך אייעץ לממשלתי להסכים.

לוטון תבטיח לשדר מיד לממשלתו וחוז' מקווה שעוד לפני ישיבת הממשלה מתר בעשר יקבל השוכה. אם לא יספיקו למלגרף ידרוש מהם השוכה מלפוגית.

- בינהיים נודע כי מלוין לויד נוסע לווינגטון בענין משלוח צבא בריטי לירדן. כנראה שאין ארה"ב מסכימה לעת עתה לצעד זה....

יישר כוחו של זיאטח שנחן לנו היום עצה טובה!

